

Új!

BRINGÁS

Bringás heti e.magazin

Havas:
Nem hajtjuk le
a fejünket...

Új év,
új KRESZ

Aki
végignyomta
a világcupa-
sorozatot...

I. évfolyam
1. szám 2010

ingyenes

Igen! Ekezzel!

www.kerékpárbolt.hu
Magyarország
átfogó
kerékpárbolt
keresője

Ma 2010.3.10. szerda,
10:01 óra van.
Holnap Szilárd napja lesz.

www.bringas.hu

KERESÉS A WEBHELYEN:

Kategória: Keresés

regisztráció | bejelentkezés

KERÉKPÁRBOLT.hu

FŐOLDAL FÓRUM TARTALOM

Bringaboltok

Térkép Műhold Hibrid

Hírlevél

Íratkozz fel, és jövő héten itt e-mail-fiókomba érkezik a legújabb Bringás!

Email:

Feliratkozás
 Unsubscribe

Montás

BESZÓLÁSOK

Tudsz már...
március 3

HOROSZKÓP

Bringásokra szabva...
március 3

ESEMÉNYEK

Békás Kupa
Buda Maraton

BRINGABOLTOK

Város:
Kerület:

Bringás – heti e.magazin 1. szám

Tartalom:

Nem hajtjuk le a fejünket, nézelődünk!

– Interjú Havas tanár úrral 6

Új év, új KRESZ, a kerékpárosok védelmében... 12

Aki végignyomta a saras vk-sorozatot: Hamvas Bálint 16

Impresszum / Bringás – heti e.magazin:

Alapítók: Borek Annamária / Futaki Szabolcs / Takács Tamás / Várnagy László

Főszerkesztő: Takács Tamás

Online főszerkesztő: Várnagy László

Művészeti vezető: Futaki Szabolcs

Elérhetőség: magazin@bringas.hu

Kiadja a bringas.hu

Nyomdai kivitelezés: Possum Kft. Felelős vezető: Várnagy László

telefon: +36-209-345-318 info@possumkft.hu

Étindultunk!

Sosem árt, ha van a dolgoknak origója, egy kiindulási alap, ahonnan megindulhat a fejlődés, vagy akár ellentétes előjelű folyamatok. A Bringás első számával kapcsolatban úgy gondoltuk, nem árt, ha lefektetünk valamiféle alapfilozófiát, ahonnan a kerékpározás indul, de legalábbis tükröt tartunk magunk elé...

Gondolkoztunk, gondolkoztunk... Tulajdonképpen hogyan jövünk mi, „görnyedt hátú biciklisek” ahhoz, hogy bárki szemében hiteles csatornaként felvázoljuk, mi az alapállapot, mihez tartunk magunkat kerékpárosként ma, Magyarországon? Egyszer csak eszünkbe jutott egy sokkal megfelelőbb személy, akit senkinek nem kell bemutatni, akit az egész ország Tanár úrként ismer... Nem csatlódtunk!

Íme hát az alap, amit mindenkinek érdemes elolvasni, aki kapcsolatba kerül a bicikkel. A következő interjúból kiderül, hol a helye egy bringásnak Budapesten vagy a világban, milyen a kerékpározás jövője Magyaror-

„Egy normális kerékpáros nem színes, csicsamicsa, hanem olyan, mint én.”

szágon, milyen egy ideális kerékpáros, és természetesen nem maradnak el a legérdekesebb bringás történetek sem.

A szokásosnál is nagyobb szerda reggeli dugó, nemzetközi delegáció érkezik, pesti rakpart lezárva. Az Erzsébet-híd lejárátától kezdve meghalt a közlekedés, Havas tanár úr gyalog(!) érkezik az irodájába.

NEM HAJTJUK LÉ A FEJÜNKET, NEZELŐDÜNK

Interjú Havas tanár úrral

➤ **Eszébe jutott, hogy jól jönne most egy kerékpár?**

Az Erzsébet-hídnál szálltam ki a kocsimból, nem hagytam ott, a sofőr továbbvitte. Egy villamosmegállót tudtam jönni a kettessel, a szállodasornál szálltam fel, de a Roosevelttérnél végállomás volt. Egyetlenegy kerékpárost se láttam. Ha lett volna bicikli, akkor se ültem volna föl, iszonyúan koszosak az utcák,

a parkoló autók mellett még ott a latyak. Rengeteg a kosz, de rengeteg! Semmit nem takarítottak az elmúlt két napban, amióta a hó kezdett olvadni. Gusztustalan az egész város, tele van kutyaszarral, úgyhogy nekem aztán mondhatják, hogy biciklizz barátom, meg sétálj, meg gyalogolj, ebben a városban még sétálni se lehet.

A koszt leszámítva milyenek a feltételek a kerékpározáshoz?

A felfestett kerékpárutak – például az Andrassy út – komolytalan. A 11-es úton sokat járok kifelé, mert a Dunakanyarban van a nyaraló. Mellette a bicikliút, ami fel van festve, hát az egy vicc. Ide-oda kanyarog, ott van a bicikliút közepén a villanyoszlop, de nem egy, rengeteg. Persze ha van normális kerékpárút kiépítve, mint a Benelux államokban, az egy másik történet. De az, hogy főútvonalon teszik-veszik magukat a biciklisek és csordában mennek...

Amitől ki vagyok akadva: hárman egymás mellett és beszélgetnek. Ilyenkor tudnám kívágni az ajtót közéjük, hogy elvigye őket az árokba.

Még nagyon szeretem, amikor gyerek van a bicikli mögé kötve. Azért nagyon jó, mert a füst, az biztosan megfojtja előbb-utóbb. Ilyen kerékpárosnak egészséges gyereke nem lehet, az biztos. Hogy szellemileg visszafejlődik a szén-monoxidtól, az hótziher. Nyelje a füstöt az a rohadt kölök, s még kis zászlócska is van ott, és azt jelzi: most ölöm a gyerekeket.

„Üljél fel fiam, menjél el Ceglédre, nézd meg a plébániatemplomot, de ne bohóckodj itt a kocsik között, jobbra-balra kanyarogva a pirosnál...”

Lehetne pozitív irányba terelni ezt a kerékpáros történetet?

Hát ugorjunk mondjuk 100 évet, körülbelül annyi kell, hogy utolérjük a modern nyugatot, és akkor 100 év múlva, úgy mint Londonban

vagy New Yorkban, nálunk is normális rend lesz. Természetesen ehhez képest mit csinálnak Magyarországon? Szabadság tér: mélygarázs. Bazilika: mélygarázs. Na, 100 év múlva tudja mi lesz ott?

Voltam Nyergesújfalun huszonvalahány éve riporton, a KGST-ben úgy döntöttek, ott fognak gyártani valamilyen műanyagot. Viszkózát. Tudja, mi van ott? A maguk birodalma van ott: Közép-Európa legnagyobb biciklitárolója. Az ötvenes években Rákosi elvtárs úgy döntött

– vagy a hatvanas években Kádár elvtárs, tökmindegy, Nyergesújfalun lesz a magyar műanyaggyártás központja. Kiszámolták, hogy a környékről járnak be az emberek dolgozni, 2-3000-en. És ekkora biciklitároló van a föld alatt. Nem viccelek. Amikor mutatták, azt hittem, hogy rakétakilövő, de nem, mondták, ez biciklitároló.

Ehhez képest Magyarországon „100 évre előre gondolkodva” építettek egy csomó mélygarázt, ahol

majd körülbelül krumplit fognak tárolni, szóval nem normálisak. Itt senki nem normális: Mélygarázt építeni a Bazilika alá vagy a Szabadság téren??? Ezt nem hiszem el! Ezek nem jártak Londonban? Érti miről beszélek? Normális országban a belvárosban nincs más, mint taxi, tömegközlekedés, bicikli. Tök világos, hogy a körúton belülről mindenkit ki kell tiltani autóval. Ez tök világos, és akkor lehet biciklizni. És akkor még lehet, hogy normális ember is biciklizik.

„A híd végén szóltak a biciklistáknak, hogy szálljanak le. A kilencven százalékuk öt lépés után visszaszállt, és már megcélozták az első öregasszonyt!”

➤ **Hogyan jellemezne egy ilyen normális bicikliző embert?**

Egy normális kerékpáros nem színes, csicsamicsa, hanem olyan, mint én. Gyerekkoromban megállás nélkül bicikliztünk. Volt olyan, hogy vége volt az iskolának, másnap már biciklire pattantunk. Volt téképünk, és elhatároztuk, hogy ezen a nyáron minden Pestmegyei községbe elbiciklizünk. Előre fölkeszültünk, hogy milyen látnivalók vannak, megnéztük a templomot, elmentünk a temetőbe, körülnéztünk. Ez biciklizés.

De az, hogy előadom magam, trikó, meg anyámkinja... francokat. Üljlél fel fiam, menjél el Ceglédre, nézd meg a plébániatemplomot, de ne bohóckodj itt a kocsik között, jobbra-balra kanyarogva a pirosnál...

Én egyébként tehetséges voltam a kerékpározásban is, magas vékony fiú voltam, kosár-

labdáztam, jó volt a tüdőm is. Akkoriban nagy szó volt, kaptam a szüleimtől valódi versenykerékpárt. Dunaharaszti környékén egyszer beálltam versenyzők közé és bírtam velük a tempót, még gondolkodtam is, hogy jól menne ez nekem.

Annak idején a Velencei-tóra vagy Esztergomba elbiciklizni a világ legnormálisabb dolga volt. De most nem ezt látom. Most elmebetegeket látok, lehajtott fejjel. Nem a főútvonalon kell menni, hanem kis dűlőutakon, ahogy mi csináltuk, töltés partján.

Kisoroszipan, amíg a kutyám megvolt, – most már annyira nem – kis csapásokon mentünk a kutyával és tudtuk, hogy hol láttunk nyulat, vagy fácánt... Ennek van értelme. De itt bohóckodni Pesten a kutyaszarban, kerülgetni a kidobott televíziókat, meg elé vágni az autósoknak...

Autósként ön hogyan viszonyul a kerékpárosokhoz?

A kerékpárosokra nagyon sokáig mérges voltam, mostanában már nagyon vigyázok rájuk is meg a motorosokra is – úgy látszik, az ember, ahogy öregszik, úgy lesz egyre belátóbb.

Volt egy nagyon rossz élményem. Vácrátótra kirándultunk, nagyon régen, még Zsigulim volt, és előző nap szedtem le a csomagtartót. Meg kellett állni az út szélén, szabályosan lehúzódtam az árokpartra és néztem a térképet, egyszer csak elkezdett sikoltozni az anyósom. Azt mondja:

- Jézusmária, Jézusmária, nekünk fog jönni!
- Kicsoda??
- Egy biciklis.
- Micsoda???

Néztem hátra és lehajtott fejjel jött egy biciklis. Ezt nem hiszem el. Annyira ideges voltam, kezdtem kapkodni, hogy dudálok, de nem volt rajta a gyújtás, kapkodtam, ez meg gyűűű, beleszállt hátulról a Zsiguliba. Olyan rohadt mázlija volt, hogy a csomagtartót levettem előző nap, a hasát föl vágta volna. Ráadásul, a közelben van egy téglagyár, rengeteg eltört tégladarab hevert az árokban és ezek közé fúrta be magát a jóember, úgyhogy rengeteg vágott sebe volt. Az anyósom, a feleségem nekiálltak kötözni, jön egy autós, asszongya – Na, mi van, elgázolták? Nem – mondom – baleset érte, segítünk rajta. Erre csak ránk küldött egy rendőrt. Addigra már nagyjából be volt kötve a koma, de amikor a rendőr meglátta, felrántotta, és üvöltött a pofájába – Te mocskos szemét biciklista! Még egyszer meglátlak, megöllek!

Mondom, magának mi baja van? Asszongya - Ne is mondja! Képzeld, a váci cementgyárból jött ki egy marha nagy cementszállító autó, abba is belement hátulról egy biciklista, aki

lehajtott fejjel biciklizett, de meg is halt. Azt mondta a rendőr, ő minden biciklist föl rúg, akit lát a környéken lehajtott fejjel biciklizni. Azóta ha látok biciklistákat lehajtott fejjel, kicsit összerázkódom: ez is meg fog döglenni napokon belül, az biztos. Ezek döglenek nyilván, hullanak, mint a legyek, de hát ez a dolguk!

Ez nagyon egyoldalú és durva hozzáállás.

Figyeljen, egy hete láttam, hogy szétment a gyerek feje. Maga nem lett volna ideges?

Jó, de nem túlzás az általánosítás?

Nézzé, én kifejezetten normális kiállítású kerékpárost nem látok. Ezek általában girhesek, szemüvegesek, nyomorultak. Én még nem láttam egyet sem megállni, és azt mondani: „De szép ez a Dunakanyar!” A kedvenceimről meg ne is beszéljek, képzelje, egyszer fizikai munkával kerestem ötszáz forintot...

Pontosan nem tudom, hogy honnan indul a nyugat-európai kerékpárút, de a Duna mellett Kisoroszinál átjön a réven, megy 10 kilométert a szigeten, és a tahitótfalui hídon megy keresztül. Jönnek a hollandok, németek, de ezek sem állnak meg, a rohadékok. Nem. Átjönnek a réven, legjobb esetben esznek egy fagyalaltot, isznak egy pohár sört, és azonnali hatállyal továbbmennek. Egy se áll meg. Nézik a térképet, előttük van a térkép, és egyből rájönnek, hogy jobbra kell menni. Az, hogy

van itt egy kurva falu, ami mégiscsak érdekes lehetne, vannak növénykülönlegességeink, van tehéncsordánk, az őket nem érdekli. Azonnali hatállyal mennek tovább, be vannak programozva.

Na, egyszer mi történt? Megrekedtek. Az egyiknek hatalmas nyolcas volt a bringájában, valami küllőprobléma volt. S mivel Kisoroszi-ban sem jellemző, hogy a gazdák beszélnek idegen nyelven, kénytelen voltam felvenni a beszélgetés fonálát, kiderült, hogy küllő kellene, ez, az, amaz, és egy órát hajkurászom a faluban, mire sikerült megcsinálni a biciklit. Na, erre a holland asszonyosság elővett 500 forintot és belenyomta a zsebembe (Erről a társaságról egyébként tudni kell, hogy hoznak magukkal 40 liter vizet, mert arra is sajnálják a pénzt – hollandok, világos, ugye, annál nyomorultabb népség nincs, egy elejtett csikket felvesz egy holland.) A kocsmában majd' beszart mindenki a röhögéstől. Meg is veregette a vállamat: jó kis magyar vagy te. A fél falu röhögött egy napig.

Adott 500 forintot, de a rohadt nem nézi meg a tehenet...

Ja, és még el sem meséltem, mitől akadtam ki nagyon, akkor nagyon gyűlöltem a biciklistákat! Hú, de pipa voltam, akkor, ha van géppisztolyom, lekasabolom őket... Lezárták ugye a Margit hidat. Marha jó, én a Szabadság-hegyen lakom, és a pesti oldalon, a Pozsonyi úton – ahol most beszélgetünk – van az irodám. Gondoltam, csináljuk úgy, hogy lejövök a Margit híd budai hídfőjéig kocsival, ott bérelek egy garázst, átsétálok a Margit hídon, és már itt is vagyok. Első nap mi történt? Első nap az történt, hogy próbáltak az emberek átkelni a Margit hídon, de jöttek a biciklisek. Gyerekkocsit toló anyáknak kellett elugrálni előlük. Az volt szép, amikor ketten egymásnak mentek, álltam öt percig, néztem, ahogy kiheverték a sebesüléseiket, az szép volt, tetszett.

Az a mocskos magatartás valami példátlan volt. Ezek az elmebetegek egyszerűen nem engedték, hogy át lehessen sétálni az úton. Még az a közmegegyezés sem volt, hogy ezen az oldalon megyünk, vagy azon az oldalon megyünk. Semmi. Az egyik oldalon

„Ugorjunk mondjuk 100 évet, körülbelül annyi kell, hogy utolérjük a modern nyugatot, és akkor 100 év múlva, úgy mint Londonban vagy New Yorkban, nálunk is normális rend lesz.”

neki szorították a gyalogost a korlátnak, a másik oldalon ipari terület van, kismamák, öregek zuhantak bele a hálóba, a biciklisták pedig csak mentek.

Na, akkor a hatóságnak leesett a tantusz, hogy meg kell fékezni az elmeháborodottakat, és le kell szállni a bicikliről. Mi történt? A híd végén szóltak a biciklistáknak, hogy szálljanak le. A kilencven százaléuk öt lépés után visszaszállt, és már megcélozta az első öregasszonyt! Ilyen mocskos, gazember bandát én még életemben nem láttam! És látom rajta, hogy több tízezer forintos cucca van, meg kétszáz ezer forintos biciklijé.

Végszóként, mit üzen azoknak, akik a kulturált formáját szeretnék választani a kerékpározásnak, hogyan kellene biciklizni?

Úgy, mint én. Nézelődni. Megállni időnként, megnézni az erdő egy szeletét. Tehát: nem hajtjuk le a fejünket, nézelődünk, kutyával megyünk. A legszebb, amikor a biciklis nem biciklizik. Elér egy helyre – mint én, Kisoroszi környékén – a biciklit odatámasztom egy fához, leülök, és hallgatom a madár csicsergést. Egy biciklista mindig biciklizik, pedig időnként meg kell állni, és azt mondani: „de jó nekem!”

ÚJ ÉV, ÚJ KRESZ, a kerékpárosok védelmében...

Új év, új KRESZ, az új szabályokkal a kerékpárosokat, valamint a gyalogosokat is védeni kívánja a rendeletet alkotó szerv.

Tudjuk, el lehet filozofálni a változások következményeiről, a közlekedő feleket érő új hatásokról, várható tapasztalatokról, de alábbi cikkünkben inkább a paragrafusokra koncentrálunk, valamint a gyakorlati alkalmazásra, mire érdemes odafigyelni biztonságunk és a közlekedésben részt vevő partnereink biztonsága érdekében.

Van helyed az úton...

Gyakorlati szempontból a legfontosabb változás az új KRESZ-ben, **hogy nem kényszeríti a kerékpárost szorosan az úttest jobb szélére**, ami több módosításban is visszaköszön. A jobbra tartási kötelezettség egyenes haladás esetén természetesen továbbra is minden esetben érvényben van, a hangsúlyt a „szorosan” szó elhagyására helyezték, belátva, hogy a rossz minőségű utakon, csatornafedeleken keresztül a kerékpárosnak is szüksége van némi mozgástérre, hogy korrigálja az esetlegesen kialakuló veszélyes helyzeteket.

Szintén új, hogy **a kerékpárosok álló járművek mellett előre sorolhatnak**. A forgalmi okokból – pl. a piros lámpánál – álló járművek mellett jobbról haladhatnak előre. Ez akkor lehetséges, ha elegendő hely áll rendelkezésre, és az irányváltztatásban nem akadályozzák az e

szándékukat jelző járműveket. Így elkerülhető, hogy a lassabban induló kerékpárok a zöld jelzésre a környezetükben meglóduló gépkocsik közé szoruljanak. A kocsisorok között azonban csak a motorkerékpárosok tehetik ugyanezt. **Új útburkolati jel az előretolt kerékpáros felállóhelyet jelző felfestés** a balra kanyarodó kerékpárosok számára. Fontos, hogy az előretolt helyre csak annyi kerékpáros soroljon, ahány át is fér a zöldön. A felállóhelyre a kerékpárosok már nem csupán a kerékpársávon, hanem az út jobb szélén kijelölt kerékpáros nyomon is megérkezhetnek.

A módosítás bevezeti a kerékpáros nyom és nyitott kerékpársáv fogalmait. **A meghatározott burkolati jellel jelölt kerékpáros nyom a kerékpárosok részére az úttesten történő haladásra ajánlott útfelület.** Az így megjelölt úttesten fokozottan számolni kell kerékpárosok közlekedésével. A nyitott kerékpársáv az úttesten útburkolati jellel kijelölt kerékpár és az egymás mellett történő elhaladáshoz szükséges hely biztosítása érdekében más jármű egyirányú közlekedésére szolgáló különleges forgalmi sáv.

Az autóbusz forgalmi sávban, ha azt az úttest menetirány szerinti jobb szélén jelölték ki, erre utaló jelzés esetén – és csak akkor – a kerékpáros közlekedhet.

Az úttesten, burkolati jellel kijelölt kerékpáros nyom jelzi a kerékpárosok részére az

úttesten történő haladásra ajánlott útfelület. **A nyitott kerékpársávot** – amely a kerékpárosok közlekedésére kijelölt sáv – **az úttesten felfestett fehér színű szaggatott vonal és kerékpárt mutató burkolati jel is jelzi.**

Ez egy új burkolati jel, korábban ilyenekkel nem találkoztunk az utakon. A nyitott kerékpársávot más járművek irányváltoztatáskor vehetik igénybe, az erre vonatkozó szabályok betartásával. Jobbra kanyarodásnál például minden járműnek a nyitott kerékpársávot kell igénybe vennie, a kerékpárforgalom akadályozása nélkül. A kerékpáros pedig balra kanyarodásra felkészülés céljából elhagyhatja a nyitott kerékpársávot. **Ez a lehetőség a kerékpárosoktól és az autósoktól egyaránt fokozott körültekintést és óvatosságot igényel,** mert az egy- vagy kétsávú úton a balra kanyarodás kerékpárral rendkívül bal-esetveszélyes.

Enyhülnek az egyirányú utcák ellenkező irányú használatának feltételei. A kerékpárosok eddig is behajthattak az egyirányú utcákba ellenkező irányból két feltétel egyidejű fennállása esetén. Ehhez a lehetőséget kiegészítő táblával kellett jelezni, és az utcában kerékpársávnak is kellett lennie. A módosítás utóbbit enyhíti annyiban, hogy kijelölt kerékpársáv hiányában is közlekedhet így a kerékpáros az úttest jobb széléhez húzódva. Az egyirányú utcákban két gépkocsi nem fér ugyan el egymás mellett, de egy gépkocsi és egy kerékpár igen. A változtatással megoldható, hogy a kerékpárosok kerékpársáv hiányában se kényserüljenek indokolatlan kerülőkre. **Az olyan kereszteződések előtt, ahol a jobbra nyíló egyirányú utcából – az egyirányú utca forgalmával szemben közlekedő – kerékpáros hajthat ki, a közútkezelő köteles a kerékpárosok keresztirányú közlekedésére figyelmeztető jelzőtáblát is kihelyezni.**

Újdonság a KRESZ-ben, hogy **a gyalog- és kerékpárúton a gyalogos a kerékpáros forgalmat nem akadályozhatja, veszélyeztetheti.** Ez teljesen új szabály, korábban a KRESZ nem tartalmazott a kerékpárforgalom segítésére ilyen határozott figyelmeztetést a gyalogosok számára a körültekintő és elővigyázatos közlekedés érdekében.

Új sebességhatárolások kerékpárosoknak:

- lakott területen kívül kerékpárral, ha a kerékpárt hajtó kerékpáros fejtámaszt visel és utast nem szállít: 50 km/óra,
- lakott területen kívül kerékpárral, ha a kerékpárt hajtó kerékpáros fejtámaszt nem visel: 40 km/óra,
- kerékpárúton közlekedő járművel: 30 km/óra,
- gyalog- és kerékpárúton közlekedő járművel: 20 km/óra.

A kerékpárokra vonatkozóan korábban egysegesen 40 km/óra sebességhatárolás volt érvényben, teljesen új a szabályban a lakott területen kívüli kétféle sebességhatárolás bevezetése, valamint új a gyalog- és kerékpárúton meghatározott 20 km/óra sebességhatárolás is. A fejtámaszt viselését a jogszabály nem írja elő minden esetben, de ajánlott a viselése, mert útközben lehetnek váratlan, fejsérülést okozó akadályok (például belógó faágak).

Mire figyeljünk a gyakorlatban?

A legújabb módosítások egyértelműen azt célozzák, hogy a kerékpárost minél inkább egyenrangú félként fogadják el a forgalomban.

Sajnos, ha egyáltalán felvetődik, hogy a közlekedésben részt vevőket a közlekedési eszközük alapján ítélik meg egymáshoz képest, azzal még sokkal inkább a távol-kelethez hasonlítunk, mint a modern nyugathoz. A jogalkotó mindenestre lépett, és ez üdvözlendő, azonban – bár ne legyen igazunk – sokat ettől nem fog változni a helyzet, pár oldallal korábban nagy igazságot olvashattunk: várjunk 100 évet...

Fontos, hogy az új szabályok ellenére ne higgye azt a kerékpárral közlekedő kedves olvasó, hogy most aztán övé a világ, sőt legyen még óvatosabb, mert egy ilyen átálláshoz mindkét félnek pozitívan kell viszonyulni, és ez nem biztos, hogy egyik napról a másikra megtörténik majd. És ne feledjük, a kerékpáron sokkal sérülékenyebbek vagyunk.

Számítsunk rá, hogy az egyirányú utcák kereszteződésében az autóban nem biztos, hogy számít felbukkanásunkra a másik fél... Ne menjünk bele a játékba akkor se, ha valaki bosszankodik a lámpánál előre sorolásnál, és engedjük el a fülünk mellett, ha valaki üvölt, hogy „húzzál le az útról!” – az ő baja. (A te bajod akkor lesz, ha hagyod elrontani a saját hangulatod, mert ha ugyanúgy stresszeled magad, mint aki gyök-kettővel pöfög a dugóban, akkor mi értelme biciklizni?)

Próbáljunk meg emberek maradni! A renitens viselkedés az utakon lehet, hogy vagány-nak tűnik, de a jogosan feldühített szerencsétlen dugóba szorult emberfia majd az utánad két perccel jövő, szabályosan közlekedő kislánnyon áll bosszút. Akinek egyszer letörik a tükrét, az talán örökre megutálja az összes kerékpárost. És ez valakinek egyszer az életébe kerülhet.

Koncentráljunk továbbra is elsősorban a bizalmi elvre, de azért maradjunk szkeptikusak: Közlekedési helyzetben mindig indul ki abból, hogy a másik fél azt feltételezi, te szabályosan közlekedsz, de mindig számíts arra, hogy a másik fél esetleg nem így tesz. Nem biztos, hogy szándékosan, elképzelhető, hogy egyszerűen csak nem lát téged...

Hiába a módosítás, hogy a gyalogos nem veszélyeztetheti a kerékpárost, Kerékpárút-járda kombinációján továbbra is nagyon figyelj a gyalogosokra, kutyákra, gyerekekre. (Arányosan nézve iszonyú nagy a sebességkülönbség, sokkal nagyobb, mint az autós-kerékpáros összevetésben.) Sajnos ők nem számítanak rád, és ez tény, kénytelen vagy alkalmazkodni, még akkor is, ha neked van igazad (utóbbi elv érvényes a közúti közlekedésre is).

És nem utolsó sorban fontos, hogy tanulj meg kerékpározni! Ha bizonytalan vagy, akkor kerüld a veszélyes helyzeteket, a mások biztonsága érdekében is! Légy tisztában képességeiddel, fejleszd őket, fokozatosan próbálj szert tenni egyre nagyobb rutinra, de semmiképpen ne élj vissza vele! Utóbbi olyan, mint ha az, aki jól tud vezetni, kétszázal száguldozna a körúton, csak mert ügyes. Ja, és ne felejts el sűrűn hátra nézni!

Hamvas Bálint

Bálint nem kis fába vágta a fejszét 2009 októberében, amikor arra vállalkozott, hogy az egész Európát – Olaszországtól Franciaorszáig, Csehországtól Hollandián át Belgiumig – átívelő sorozaton keresztül végigkísérje a „saras szakág” főszereplőit. A január végi világbajnokságra pedig a magyar sportújságírásban eddig egyedülálló albummal rukkolt elő, amely szinte a teljesség igényével mutatja be a legjobbak küzdelmét. „Na, persze a sár! Illetve sártenger. Általában mindig a trutyiban dolgoztam, és a trutyi mindig más arcát mutatta, soha életemben nem gondoltam, hogy ennyiféle sár létezik...” – írja a szerző a krossz

szezonnal kapcsolatban, amit úgy mutat be a közönségnek fotóin keresztül, hogy a szakágat kevésbé ismerő közönség is átadhatja magát a rövid, gyors, embert próbáló versenyeket átfűtő fantasztikus hangulatnak.

AKI VÉGIGNYOMTA A SARAS VK-SOROZATOT

Ismer valaki magyar bringást, aki teljesítette volna szakágában a világ legrangosabb versenysorozatát, és elismerően szóltak róla még a sportág legnagyobbjai is? Nos, valószínűleg keveseknek jutna eszébe Hamvas Bálint neve, pedig a cyclingphotos.co.uk Londonban élő „fotóbloggere” a 2009-2010-es szezonban ott volt a cyclocross világkupa minden állomásán. Bár a kamera túloldalán, de a maga nemében hasonlóan komoly eredménnyel zárt, mint Stybar, Nys, Vervecken és a többiek.

a sporthoz. Azért 4-5 évig jártam monti XC OB-kra, de lefele anynyira béna voltam, hogy végül abbahagytam teljesen.

Most Londonban élek (egyébként digitális marketinggel foglalkozom, ami egyre kevésbé köt le), minden nap és mindenhová bringával járok, sokan és sokszor elmondták már, hogy Londonban jó biciklizni, ezt csak megerősíteni tudom. Az esőre meg fel kell készülni.

➤ **Mikor és hogyan alakult ki a kötődésed a bringázáshoz?**

Gyermekkoromban anyukám vitt el sokszor bringázni és onnantól nem tudtam szabadulni. Később, amikor néha csúnyán ösztörtem magam, magát hibáztatta, amiért anno, gyerekként megfertőzött. Volt egy időszak, amikor gondolkodtam azon, hogy jó lenne versenyzőnek lenni, de nagyon hamar kiderült, hogy nem vagyok elég kitartó ehhez

➤ **Fotózás terén mi a rövid történeted?**

Apukám játszott a fotózással, gimiben jártam fotós szakkörbe, azt élveztem, sötétkamera, fekete-fehér film, csendéletek, iskolai portrék, semmi extra. Szerettem, de nem volt szerelem – akkor még. Azután megkaptam tőle az ő régi Zenitjét két objektívvel. Jó pár évig azzal nyomultam, korai pályafutásom csúcsa volt egy fotó az 1995-ös budapesti világkupáról, ahol elkaptam Alison Sydort úgy, hogy ő

éles volt, a háttér meg elmosódott. Őrület! A gond csak annyi volt, hogy csak a feje sikerült a képre, a többi lemaradt... A film ára miatt nagyon nem erőltettem a dolgot, de azért 2001-ben kimentem Kaprunba, 5 tekercs filmmel. Azt viszont nem tudtam, hogy a fentebb emlegetett Zenit-váz engedte be a fényt, ha levettem a műbőr tokot. És mivel ciki volt a tok és kényelmetlen, hát levettem sokszor. Az 5 tekercs 90%-a ment a kukába. Az felzaklatott. Nem is fotóztam sokáig. Aztán vettem egy kis digitális kamerát, jee, lehet

„Szerelem volt első látásra: gyors, rövid versenyek, örült tempó, homokcsapdák, akadályok, belátható pálya és hihetetlen hangulat a kis helyre összezsúfolódó szurkolók miatt.”

látni egyből, hogy jó lett a kép? Ellopták, vettem egy kicsit nagyobbat, majd jött az első komolyabb, a Canon G5. Jó volt, de vágytam tükörreflexesre, úgyhogy eladtam és vettem egy EOS 350D-t. És az beszippantott. Újra meg kellett ugyan tanulnom fotózni, de nagyon élveztem. Azután 2005-ben Dino felhívott Csillebércre, az OB-ra, én meg vittem a 350D-t és ott megtörtént a nagy egymásra találás. Egy-két évig csak otthoni versenyeken fotóztam, utána eljutottam pár világkupára, idén pedig már az összes cyclo-cross világkupára.

Hogyan fogott meg a cyclo-cross szakág?

2008-ig fogalmam nem volt, hogy mi az a cyclo-cross, a monti volt a mindenem. Aztán valamilyen megfontolásból kimentünk Taborba megnézni a világkupát. Szerelem volt első látásra: gyors, rövid versenyek, örült

tempó, homokcsapdák, akadályok, belátható pálya és hihetetlen hangulat a kis helyre összezsúfolódó szurkolók miatt.

Melyik három szó jut eszedbe elsőre a cyclo-crossról?

Sár, homok, tömeg.

Egy kicsit bővebben, hogyan ajánlanád valakinek a cyclo-crossot, hogyan mutatnád be a szakágat, mi a különleges benne?

Azt gondolom, hogy a cyclo-cross a leglátványosabb kerékpáros szakág, akár a helyszínen nézve, akár a tévéből. Rövid versenyidő (40-60 perc), rövid, de érdekes pályák, ezért 8-9 alkalommal is elmennek előtted a versenyzők. Örült iramot diktálnak (hiszen rövid az idő) és végig kiszámíthatatlan, hogy ki fog győzni. Mivel pedig a szezon októbertől februárig tart, a sár és így a látványos futamok is garantáltak. Idén különösen szerencsések voltunk, mert volt több havas verseny is. Tévében nézve pedig olyan, mint a F1, csak sokkal izgalmasabb, sok esés, bukás, sárban csúszkálás, folyamatos küzdelem.

➤ **Hogy jött az ötlet, hogy végig kövesd a sorozatot?**

Tavaly januárban, amikor Londonba költöztem, rájöttem, hogy nagyon közel van a kontinens és így jó pár CX világkupa is. A roubaix-i világkupára nem sokkal tartott tovább eljutni, mint kimenni bármelyik londoni reptérre. Nyáron valahol olvastam, hogy kihirdették a 2009/2010-es világkupa állomásait, gondoltam, ha időben megveszem a jegyeket, csak nem lehet olyan drága eljutni mindenhova. Így sem volt olcsó, de nagyságrendekkel kevesebbe került, mintha pár héttel korábban vettem volna meg a jegyeket.

➤ **Mennyi szervezést igényelt ez? Van-e érdekes történeted az utazásokkal kapcsolatban?**

Különösebben a szervezés nem volt macerás, akkor azért szívtam a fogam, amikor kiderült, hogy a svájci világkupát törölték és buktam némi pénzt az előre lefoglalt szállás-autó kombón. A másik, jóval komolyabb szívás karácsony körül esett meg. December 20-án és 26-án volt két világkupa, mindkettő Belgiumban, a terv az volt, hogy a 20-ai verseny után hazarepülök, karácsony a családdal, majd 25-én vissza Brüsszelbe és 26-án Zolderben már világkupa. A szívás 19-én kezdődött, néhány Eurostar vonat beragadt az alagútba Calais-nál a nagy hideg miatt, így napokig nem volt vonatközlekedés az alag-

úton át. Ezt persze csak a pályaudvaron tudtam meg, irány a Heathrow, még éppen elkaptam egy járatot Brüsszelbe. Másnap reggelre 20 centis hó esett le, a belgák amúgy sem különösebben jó sofőrök, a téli gumit és a hókotrókat pedig hírből sem ismerik, úgyhogy izgalmas 100 kilométert tettünk meg Kalmthoutba. Megvolt a verseny rendben, visszafelé már egész jól ment, hétfőn délután pedig már kint is voltam a reptéren, hogy Frankfurtban keresztül hazarepüljek. És akkor elkezdett havazni. Először késett a gépünk egy órát, majd mivel a beszállásnál valakire vártunk, nem tudtunk időben felszállni, a gépben ülve vártunk két órát. Én nyugodt voltam, ezzel csak a frankfurti várakozási idő csökkent, gondoltam én. Pont időben megérkeztünk Frankfurtba, megyek a budapesti gép kapujához, ami persze késett. Sebaj, gondoltam. Azután éjfél előtt fél órával közölték, hogy a gép a hó miatt nem tud leszállni Frankfurtban, ezért törölték a járatot, mindjárt kiosztják a hotel- és taxiutalványokat. Egy órakor már el is indultam szállodába, egy négycsillagos helyre, gondoltam, ez nem hangzik rosszul. Hasonlóan gondolhatta az a másik 200 ember, akiknek szintén törölték a járatát és szintén abba a hotelbe kapták az utalványt. Negyed háromra már meg is kaptam a szobakulcsot. Mivel az első pesti gép 8-kor indult, 5-kor már a reptéren voltam, az első gépet lekéstem, így a jegyátiratás miatt, végül a délután három órás géppel jutottam haza. A végső döfést pedig az adta meg, amikor kiderült 24 óra utazás után, hogy a csomagom valahol elveszett - benne minden ruhámmal, akku-töltőkkel, memóriakártyákkal, mindennel. Csak a vázak maradtak nálam és az objektívek. Így a három naposra tervezett karácsonyi látogatásból két nap lett, a zolderi világbajnokság pedig meleg ruhák nélkül, a meglévő akkumulátorokhoz imádkozva csináltam végig.

↖ **Gondolom sikerült megismerned a világbajnoki versenyzőket, van kedvenced a mezőnyben?**

Zdenek Stybar, mert nem belga, s mert egész évben nagyon egyenletesen versenyzett, mindig nyomta neki, nem hisztizett soha, mint mondjuk a tavalyi világbajnok Albert, és tudott örülni a győzelmeinek. Amikor Zolderben Pauwels megnyerte élete első világbajnokságát, olyan közönyösen állt a dobogón, mintha párizsiért állt volna sorban egy boltban. Jan Verstraetent azért szeretem, mert MINDIG elképesztő grimaszokat vág, nem tudtam róla olyan képet csinálni, amin ne grimaszolt volna. A nőknél Sanne Van Paassent bírom nagyon, aki nagyon megérdemelt volna egy világbajnokság győzelmet, de végül nem jött össze neki, talán majd jövőre.

↖ **Milyen kapcsolatok, barátságok alakultak ki a sorozatban?**

Sok versenyzővel ismerkedtem meg, nyilván elsősorban az angolokkal, de a világbajnok Stybarral is szoktam váltani pár szót a verse-

Névjegy: Hamvas Balint
Született: 1978. 08. 25.,
Budapest

Lakhely: London, UK

Poglalkozása: online
marketing

Hobbi: bringafotózás

Bringák: Trek 8500 (2001),

Trek 1.2 (2008),

Trek Soho S (2009)

Fotó-felszerelés: Canon EOS
1D Mk II; Canon EOS 5D; Can-
on EF 17-40L f/4; Canon EF
24-70L f/2.8; Canon EF 70-
200L f/2.8; Canon 580EX II
2x; Rádiopopper rádiós vaku
távkioldók

nyek előtt, ha az ember jelen van, szépen kezdenek megismerni. A fotósok kicsit más tészta, itt egymás „ellen” megy mindenki, ráadásul az állandóan jelenlévő fotósok zöme belga vagy holland és ezer éve ismerik egymást. Így elég nehéz bekerülni ebbe a zárt társaságba, de azért persze ez is változik, Luc Claessenszel például egész jóban lettem, Roubaix-ban neki dolgoztam. Illetve akit még meg szeretnék említeni az Éder Lajos, aki nélkül sokkal nehezebb lett volna ez a szezon. Régi bringás arc ő, személyesen nem, de a megboldogult MBAH-ból ismertem őt. Tavaly találkoztunk teljesen véletlenül a houffalize-i mtb világkupán, ő rengeteget segített a belgiumi versenyeken, náluk laktam, szóval Lajosnak és a feleségének, Hédinek nagyon hálás vagyok. Meg kell még említenem egy csapat nagyon kedves belgát, akik a Kevin Pauwels fan-club tagjai, velük is összebarátkoztam a szezon során, ők mindig nagy örömmel üdvözlnek a versenyeken, Taborban vettek jó pár példányt a könyvből és ragaszkodtak, hogy mindegyiket dedikáljam nekik :-)

↑ Mi a könyv története?

Egy belga fotósom kívül én voltam az egyetlen, aki az összes világkupán ott volt, kivétel nélkül (a legtöbben Igorrét hagyták ki) és úgy gondoltam, hogy ezzel kéne valamit kezdeni. Más kapcsán beszélgettem egy kedves ismerősömmel, Bálint Richárddal, aki egy méltán híres rallyfotós, és ő mondta, hogy projekteknél érdemes gondolkodni, nem érdemes arra várni, hogy majd egyszer valaki majd csak felfedez. Nem elég álmodozni, meg kell csinálni, le kell tenni valamit az asztalra. Ha el is bukik a dolog, abból is sokat tanul az ember. Hát így született a könyv ötlete. Saját pénzből és szülői segítséggel (akiknek rettentő hálás vagyok, hogy hittek bennem), alig egy hónap alatt megcsináltuk a könyvet, hogy a vébére készen legyen.

↑ Milyenek az olvasói visszajelzések?

Rengeteg pozitív visszajelzés jött, de aminek talán a legjobban örültem, azt a múlt héten kaptam, egy belga fotós barátom írt, hogy a múlt heti Superprestige versenyen Erwin Vervecken (a cyclo-cross egyik nagy öregje) mutatta neki a könyvemet, hogy milyen klassz kis könyv, látta-e már...

Ajánló

A Bringás – heti e.magazin 2. száma
március 18-án, csütörtökön jelenik meg!

A tartalomból:
Az évtized visszatérése
– Interjú Lance Armstronggal

ISTENEK HAVASA

Tavasz van, válassz kerékpárt!

Előfizetés:

Előfizetés, ami először is NEM fizetés, hanem teljesen **INGYENES!**
REGISZTRÁLJ a bringas.hu honlapon, és hétről hétre
az e-mail fiókodba érkezik a Bringás heti e.magazin!

SPEED-WAY KERÉKPÁR-OUTLET
WEBSHOP ÉS BOLT EGYBEN

Minden
MERIDA kerékpárhoz
10% ajándék
a **SPEED-WAY**
kerékpár boltban

részletek a honlapunkon

WWW.SPEED-WAY.HU

Budapest, XIII. Visegrádi u. 18./c
Tel. : 06-1/239-0790

nyitva :
H-p: 11⁰⁰-19⁰⁰
Sz: 10⁰⁰-15⁰⁰

TREK

ÉLMÉNY KÉT KEREKEN

NÁLUNK A MINŐSÉG EGY ÉLETRE SZÓL

WWW.TREK.HU

Ha TREK-ed van azért,
Ha még nincs TREK-ed, azért nézz be hozzánk
A legnagyobb TREK választék Magyarországon,
profi szerviz, kiváló szakemberek

NELLA

KERÉKPÁRCENTRUM

Budapest, 1054 Kálmán Imre u. 23.

Tel: (1) 331-3184

www.nella.hu

